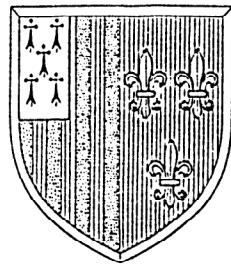

DUFFEL

GROENE

GEMEENTE

PARK

KASTEEL PERWIJS

KASTEEL PERWIJS

Vlakbij de eerste, toen nog houten brug over de Nete, werd rond 1600 - de onrustige periode van de godsdienstoorlogen - de oudst-gekende schans (of borstwering) van Duffel aangelegd ter verdediging van deze overweg over de rivier. Nadat met de vrede van Munster (1648) de rust was teruggekeerd, zou de schans plaats maken voor enkele woningen.

De gronden kwamen in het bezit van Joannes Baptist Van Holen, belastingontvanger te Duffel. Hij liet de woningen slopen en, in 1849- 1850, het 'kasteel Perwijs' optrekken in de typische stijl van de toenmalige landhuizen.

Naar de toen heersende mode liet hij de tuin omvormen tot een prachtige lusthof. Nadat zijn zoon, advocaat Petrus Gommarus Van Holen (burgemeester van Duffel, 1861 - 1863) in 1889 overleden was, werd het kasteel door de familie gebruikt als buitenverblijf, tot het in 1901 verkocht werd aan de Brusselse rentenier Johannes De Coorebijter. Vandaar ook dat het goed lange tijd in de volksmond gekend stond als "het kasteel van Coorebijter".

Zwaar beschadigd tijdens de slag aan de Nete (sept. - okt. 1914) werd het kasteel snel gerestaureerd. In 1933 werd het ganse eigendom aangekocht door de gemeente. Werd het kasteel twee jaar later opnieuw verkocht, de lusthof zelf bleef als gemeentelijk park een plaats waar men rustig kan verpozen in een aangenaam groene omgeving.

HET PERWIJSPARK

Een mooi aangelegde tuin spreekt vaak tot de verbeelding: de perfectie van Engelse tuinen, het geheimzinnige van het oosten, het imposante van de Franse lusttuinen, ... het brengt de bezoeker tot rust of laat hem wegdromen naar verre werelden.

Dat deze verre werelden ook tot de verbeelding van onze voorouders spraken, blijkt vaak uit de lusthoven die bewaard bleven. Vanaf het laatste kwart van de 17de eeuw kwam het verzamelen van vreemde planten langzaam op dreef, mee onder de invloed van missionarissen en militairen in de beide Amerika's en het verre oosten. China en Korea oefenden gedurende 200 jaar een grote aantrekkingskracht uit op plantenverzamelaars allerhande, en ook vandaag nog worden exclusieve reizen voor plantenliefhebbers naar Sichuan en Yunnan ondernomen. Het gevolg hiervan in Europa liet niet op zich wachten. De planten die door deze expedities werden - en nog steeds worden - meegebracht, werden vermeerderd en verspreid. Einde vorige eeuw kwam het begin op gang van de zeer grote verspreiding van Aziatische en Amerikaanse planten. Uiteraard waren het enkel de betere burgers, kasteelheren, adel ... die veel geld over hadden om ook deze planten in hun lushof te hebben.

Ons **Perwijspark**, aangelegd in de tweede helft van de 19de eeuw als lusttuin, bevat geen Aziatische soorten, of toch niet bij de oorspronkelijke aanplant.

De *Aesculus x carnea* is een hybride vorm van een Europese paardekastanje (*Aesculus hypocastanum*) en de Amerikaanse Buckeye (*Aesculus pavia*). Uit zaailingen van deze hybride is de *rode paardekastanje* geselecteerd (*Aesculus x carnea* "Britonii").

De grote *rode beuk* (*Fagus Sylvatica purpurea*) is nog een geënte boom. Eind vorige eeuw werd deze vooral vermeerderd door enten, omdat deze rode beuk nog niet kon bekomen worden uit zaden.

De *moerascypres* (*Taxodium Distichum*) werd uit Noord-Amerika ingevoerd vanaf de tweede helft van de 17de eeuw. Het is de meest dominerende boom in de Everglades van Florida, waar men hem de "Bald cypres" noemt.

De *varenbeuk* (*Fagus Sylvatica Asplenifolia*) is een gril van de natuur en volgens zijn omvang leidt het geen twijfel dat ook deze boom tot de oorspronkelijke aanplantingen behoort.

De meeste kleine planten zijn na verloop van jaren verdwenen, en nieuwe bomen zijn gekomen uit spontaan uitgekomen zaden. Dat de eerste Duffelse Dag van het Park de schijnwerpers richt op dit park is geen toeval: het wil een aanzet zijn tot herwaardering van dit fraaie stukje Duffelse natuur.

Dat de gemeente Duffel aandacht heeft voor het groenbeleid, blijkt duidelijk uit de grote inspanningen die - zowel in het verleden als vandaag - op dit terrein gedaan worden. In 1970 behaalde Duffel de eerste provinciale prijs als meest verdienstelijke gemeente voor groene ruimten. Dat deze acties voor een groenere, aangenaamere gemeente om in te wonen, niet van eenmalige aard zijn, bewijzen de talrijke prijzen die sedertdien ontvangen werden op het vlak van parkenaanleg, groenruimten, parken en wandelbossen.

Het is dan ook geen toeval dat steeds meer mensen Duffel komen bezoeken. In de 16de eeuw reeds bekend als een "seer plaisante, schoone plaetse", is het ook vandaag nog steeds aangenaam verpozen in het groene kader langs de Nete-dijken, die omringd worden door de verschillende parken en wandelgebieden.

